

Z. OSTOVIĆ PEXIDR-SRIČA, *Schönbrunn-Palmenhaus*. Zagreb, Zbirka dr. Josipa Kovačića

Augustinčića 1957–61. Njegove se skulpture odlikuju dinamičnošću kompozicije i ekspresivnošću površine. Raniji su radovi obilježeni nemirnom formom, blagim otklonom od realizma i poetičnom transpozicijom motiva (*Otočanke*, 1966). Oko 1970. naglašava ritmičke strukture šiljatih oblika i asocijativnog značenja (ciklusi *Ribe*, *Ptice*, *Mladenci*). U djelima nastalim između 1977–84 (ciklus *Ljeto*) vraća se punoj masi, likovima ili kompozicijama ironičnih sadržaja (*Na valovima*, 1978; *Na jastuku*, 1979; *Finale II*, 1983). U najnovijim djelima ciklusa *Tragovi nestajanja* svodenjem na kubno i cilindrično ostvaruje skulpture čistih gradivnih jedinica. Raznolika kompozicijska rješenja vidljiva su na kipovima *Kamen i ljubavnici*, 1986; *Okamenjena putenost*, 1988; *Rascjep*, 1989. Autor je spomenika S. S. Kranjčeviću (Zagreb 1961), M. Oreškoviću (Lički Osik 1965; Peščenica, Zagreb 1982), poginulim borcima (Ciglenica, Zagreb 1972), borcima skijašima (Begovo Razdolje 1980). Izveo skulpture u javnim prostorima: *Dječak* (Grič, Zagreb 1979), *Finale 87* (Sportski centar na Savi, Zagreb 1987), *Konstrukcija*, *Osama* i *Dječak* (Čakovec 1989–90) te *Ljeto* (Poreč 1990). Samostalno je izlagao u Zagrebu, Splitu, Rijeci, Beogradu, Čakovcu, Dubrovniku i Kölnu. Radi crteže u tušu, flomasteru i pastelu.

LIT.: I. Katusić, Tomislav Ostojica 1964–1972, Zagreb 1972. — M. Baričević, Tomislav Ostojica (katalog), Zagreb 1977. — J. Depolo, Tomislav Ostojica (katalog), Zagreb 1979. — Z. Tonković, Tomislav Ostojica (katalog), Bol 1981. — M. Baričević, Tomislav Ostojica (katalog), Zagreb 1984. — S. Spoljarić, Tomislav Ostojica (katalog), Zagreb 1992. — Isti, Tomislav Ostojica (katalog), Zagreb 1994. Ma. B.

OSTOVIĆ PEXIDR-SRIČA, Zdenka, slikarica (Novi Vinodolski, 5. VII. 1886 – Zagreb, 30. V. 1972). Pohađala Višu školu za umjetnost i umjetni obrt u Zagrebu, potom Akademiju u Münchenu. Usavršavala se u Beču i Parizu. Slikala je pejzaže, vedute iz primorja i Zagreba, mrtve prirode i portrete, najčešće u akvarelu (*Mrtva priroda*, 1920). Izradila inscenaciju za operu B. Širole *Citara i bubanj* (1930), a bavila se ilustriranjem i grafičkim opremanjem knjiga. — Samostalno je izlagala u Zagrebu (1916) i Osijeku (1917, 1918).

LIT.: Lj. Kanižaj i M. Peić, Sjevernlohvarske slikarice rođene u drugoj polovini XIX. stoljeća — iz fundusa Zbirke Kovačić (katalog), Čakovec 1985. R.

K. OSTROGOVIĆ, Gradska vijećnica u Zagrebu

OSTROGOVIĆ, Kazimir, arhitekt (Sv. Vid na Krku, 7. IV. 1907 – Zagreb, 15. VI. 1965). Diplomirao na Tehničkom fakultetu u Zagrebu 1934 (H. Ehrlich, E. Šen). Radi u arhit. biroima S. Kliske (1933–34) i S. Löwyja (1935–36), a 1937–43. samostalno na Sušaku, gdje vodi nadzor na gradnji Hrvatskoga kulturnog doma i hotela (A. Albini). Za II. svj. r. uhićen, a 1943. uključuje se u partizanski pokret; sudjeluje u radu Kongresa kulturnih radnika Hrvatske u Topuskome 1944. God. 1944–46. načelnik je Saveznoga ministarstva građevina, a 1946–51. šef Odjela arhitektonsko-projektinoga zavoda. Od 1951. vodi arhitektonski biro »Ostrogović« u Zagrebu.

Još prije rata izvodi dvije vile u Malinskoj (1935), dvije u Crikvenici (1935. i 1938), te vilu u Žurkovu (1940), stambenu zgradu na Šetalištu XIII. divizije i dvije obiteljske kuće u Ul. I. G. Kovačića na Sušaku (1938), hotel »Malin« u Malinskoj (1938) i tvornicu grafita u Bakru (1939). Poslije 1945. važnije su mu realizacije Institut »Ruder Bošković« (1950–55), ljetna pozornica u Tuškancu (1952), Gradska vijećnica (1956–58, I. etapa), Komunalna banka (1960), Strojarsko-brodograđevni fakultet (1964) — sve u Zagrebu, domovi kulture s kinom u Umagu (1953) i Sesvetama (1955), Komunalna banka u Rijeci (1963–65), te više stambenih zgrada u Zagrebu, Rijeci, Puli, Plaškome, Šibeniku i Plitvicama. Prve natječe Ostrogović radi sa S. Löwyjem: bolnica na Sušaku (1931, I. nagrada), Gradska poduzeća u Zagrebu (1932, II. nagrada), regulacija trga u Sarajevu (1934, II. nagrada), a poslije samostalno ili u suradnji. Sudjelovao je na natječajima za parcelaciju i izgradnju naselja Vinovrh u Zagrebu (1933), školu (1935) i Banskou palaču u Splitu (1936), željezničku postaju (1936) i kazalište u Sarajevu (1938), brodersku postaju (1937) i poštu na Brajdici na Sušaku (1938) te Državnu operu u Beogradu (1939, I. nagrada). Autor je projekata za Predsjedništvo vlade u Beogradu (1947, III. nagrada), Operu u Beogradu (1948, I. nagrada), trgovačke kuće u Ljubljani (1953, I. nagrada) i u Skoplju, Skupštinu u Sarajevu (1953, IV. nagrada), hotel na Plitvicama (1954), zgradu »Elektroprivrede« u Rijeci (1955, II. nagrada), TV toranj na Avali (1959), Jugoslavensku ambasadu u Braziliji (1960) i Zavod za nuklearne sirovine u Beogradu (1964).

LIT.: Arhitekt Kazimir Ostrogović, ČIP, 1960, 99. — Z. Kolacio, Kazimir Ostrogović, Arhitektura, 1965, 90. — T. Premrl, Hrvatska moderna arhitektura između dva rata, ibid., 1976, 156–157. — Isti, Pobjeda moderne, ibid., 1976, 156–157. — Arhitektura u Hrvatskoj 1945–1985, ibid., 1986, 196–199. — T. Premrl, Hrvatska moderna arhitektura između dva rata, Zagreb 1989. T. Pl.

OSTROVICA, ruševine srednjovj. grada Mogorovića na kamenu grebenu JI od Ličkoga Osika. U XIV. st. Ostrovicu dograđuje i utvrđuje majstor Novak Disislavić. Poslije tur. osvajanja Like 1527. tvrđava je zapuštena; danas su vidljivi ostaci ruševina.

LIT.: M. Magdić, Ostrovica u Lici, Narodne novine, 1906, 134, str. 1–2. — B. Gušić, Naseljenje Like do Turaka, Zbornik Hrvatskoga arhiva Karlovac, 1973, 5, str. 31–32.

OSTROVICA, selo nedaleko od Benkovca. Na uzvisini iznad sela vide se ostaci zidina pravop. gradinskoga naselja. Otuda potječe obilje ulomaka gradinske keramike i vazā tipa gnathia, željeznodobni nakit i novac ilir. vladara Baleja. Podno uzvisine na više položaja uočeni su ostaci rim. arhitekture, a pronađeno je i više rim. epigrafskih spomenika i nekoliko primjeraka skulpture, te raznih keramičkih predmeta i novca. Ističe se stela Gaja Veronija Etor i njegove obitelji s portretima s kraja I. st. Na vrhu uzvisine podignut je u sr. vijeku utvrđeni grad čiji su gospodari do sred. XIV. st. bili bibrirski knezovi Šubići. Na području Ostrovice otkriveno je više ranosrednjovj. grobova iz kojih potječu karolinške ostruge (IX. st.) i nekoliko primjeraka nakita. Pri popravljanju crkve Sv. Ante pronađeno je više ulomaka starohrv. crkvenog kamenog namještaja s ostacima natpisa i pleterne dekoracije. U Ostrovici su pronađeni i ulomci gotičkih natpisa i glaziranih vaza, te kasnosrednjovj. novac.

LIT.: D. Rendić-Miočević, Nekoliko monumentalnih nadgrobnih stela s portretima iz sjeverne Dalmacije, Diadora, 1959, 1. — J. Belošević, Nekoliko ranosrednjovjekovnih metalnih nalaza s područja sjeverne Dalmacije, ibid., 1965, 3. — V. Delonga, Fragmenti predromaničkog crkvenog namještaja iz Ostrovice, SHP, 1982, 12. — V. Delonga i T. Burić, Greblje — srednjovjekovna nekropola u Ostrovici kod Benkovca, Obavijesti Hrvatskog arheološkog društva, 1984, 1 i 3. Z. Gu.

OSTROVICA BUŠKA, ostaci utvrđenoga grada na brdu Ostrovici (846 m) iznad Z dijela Pazarišnoga polja u Lici. Grade je i utvrđuju u XIV. st. Frankopani, gospodari Buške župe. Krčelić je spominje kao »arx antiquissima«. U gradu se 1341. spominje crkva Sv. Mihovila, a ispod grada podgrade sa župnom crkvom Sv. Marije. Do ruševina se dolazi brdskom stazom i stubama usječenima u živu stijenu sa Z strane.